

Ελληνική Δημοκρατία
Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό
Ίδρυμα Ηπείρου

Διαταραχές της Ροής - Τραυλισμός

Ενότητα 2: Παράγοντες και Αίτια Ανάπτυξης Διαταραχών Ροής

Μελομένη (Μελίνα) Νησιώτη

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τμήμα Λογοθεραπείας

Διαταραχές της Ροής – Τραυλισμός

Ενότητα 2: Παράγοντες και Αίτια Ανάπτυξης Διαταραχών Ροής.

Μελπομένη (Μελίνα) Νησιώτη

M.Sc., Καθηγήτρια Εφαρμογών

Ιωάννινα, 2015

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «**Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση**» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο ΤΕΙ Ηπείρου**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Σκοποί ενότητας

- Ανάπτυξη παραγόντων και των αιτιών στην εκδήλωση των διαταραχών της ροής και του τραυλισμού.
- Ειδική αναφορά σε βιολογικούς, κληρονομικούς, γλωσσικούς, συναισθηματικούς, μαθησιακούς, και αισθητικοκινητικούς παράγοντες επιρροής στον μηχανισμό ανάπτυξης διαταραχών ροής - τραυλίζουσας συμπεριφοράς.

Περιεχόμενα ενότητας

- Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής
- Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής
- Γλωσσικοί Παράγοντες Επιρροής
- Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής
- Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής
- Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής
- Μαθησιακοί Παράγοντες Επιρροής

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 6)

- Ο τραυλισμός συχνά εκδηλώνεται στο πλαίσιο της οικογένειας, γεγονός που έχει προ πολλού αναγνωρισθεί από τις έρευνες (Andrews et al., 1983; Bloodstein & Ratner, 2008).
- Σήμερα, ωστόσο, υπάρχει ευρεία αποδοχή της άποψης ότι ο τραυλισμός μπορεί να είναι κληρονομικός (Bloodstein & Ratner, 2008; Yairi & Ambrose, 2005).

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 6)

- Ο τραυλισμός, το άσθμα, οι ημικρανίες και ορισμένες άλλες διαταραχές θεωρούνται το αποτέλεσμα της δράσης της κληρονομικότητας από κοινού με το περιβάλλον και τον παράγοντα του τυχαίου που έχει και αυτός το μερίδιό του (Kidd, 1984).
- Μια μελέτη, ωστόσο, που εξέτασε τις οικογένειες τόσο των βιολογικών όσο και των συγγενών μέσω υιοθεσίας διαπίστωσε ότι τόσο η κληρονομικότητα όσο και το περιβάλλον επηρεάζουν την εμφάνιση τραυλισμού, αλλά η πρώτη παίζει ελαφρώς μεγαλύτερο ρόλο (Felsenfeld, 1997).

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 6)

- Ένα χρωμόσωμα έχει αποδειχθεί ότι μεταφέρει τρεις γενετικές μεταλλάξεις, μια από τις οποίες συνδέεται με τον κινητικό έλεγχο και τον έλεγχο του συναισθήματος (Kang, et al., 2010).
- Ο συνδυασμός αυτών των προβλημάτων μπορεί να οδηγήσει παιδιά που αναπτύσσουν λόγο και ομιλία σε «κλίμα σύγχυσης» (James, 1890), που είναι το τυπικό περιβάλλον ενός παιδιού στη μέση οικογένεια, στο να εκδηλώσουν δυσρυθμίες.

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (4 από 6)

- Υπολογίζεται ότι το 30-60% των ατόμων που τραυλίζουν έχουν οικογενειακό ιστορικό τραυλισμού (Yairi, Ambrose & Cox, 1996).
- Έτσι, το 40-70% των ατόμων που τραυλίζουν δεν έχουν οικογενειακό ιστορικό και έχουν αναπτύξει τη διαταραχή μέσω μηχανισμών που δεν σχετίζονται με την κληρονομιά μιας προδιάθεσης που έχει προκαλέσει τραυλισμό στους συγγενείς τους.

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (5 από 6)

- Μία μελέτη που συνέκρινε παιδιά που είχαν ξεπεράσει τον τραυλισμό με άλλα που δεν είχαν (και μια ομάδα ελέγχου) έδειξε ότι τόσο τα πρώτα όσο και τα δεύτερα είχαν μειωμένη συγκέντρωση φαιάς ουσίας στην περιοχή Broca, όπως και στους κροταφικούς λοβούς αμφοτερόπλευρα που ενδέχεται να συνδέεται με την ακουστική επεξεργασία της ομιλίας (Chang, et al., 2008).

Κληρονομικοί Παράγοντες Επιρροής (6 από 6)

- Το εύρημα αυτό επαναλήφθηκε και σε 2^η μελέτη με λίγο μεγαλύτερα παιδιά που έγινε την ίδια χρονιά υποδεικνύοντας έτσι ότι αυτή η δομική ανωμαλία στο αριστερό ημισφαίριο αποτελεί πιθανόν πολύ σημαντικό παράγοντα στον τραυλισμό (Watkins, et al., 2008).
- Τα αποτελέσματα των ερευνών παραπάνω επαναλήφθηκαν στις μελέτες των Cykowski, et al. (2010), που χρησιμοποίησαν ακόμη περισσότερο τη νευροαπεικονιστική τεχνολογία.

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 6)

- Τα πειράματα που έχουν μεταβάλει την αισθητηριακή επεξεργασία, όπως συμβαίνει στην καθυστερημένη ακουστική ανατροφοδότηση, (Black, 1951; Lee, 1951), έκαναν φυσιολογικούς ομιλητές να προδούν σε επαναλήψεις, επιμηκύνσεις και παύσεις, κάνοντας τους επιστήμονες να διερωτηθούν αν ίσως αυτή είναι η αιτία του τραυλισμού.

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 6)

- Θυμηθείτε ότι πολλές έρευνες διαπίστωσαν ότι περιοχές του ακουστικού φλοιού έχουν μειωμένη δραστηριότητα κατά τη διάρκεια του τραυλισμού (Beal, et al., 2007; Brown, et al., 2005), ενώ άλλες μελέτες εντόπισαν δομικές ανωμαλίες στον ακουστικό φλοιό (Foundas, Bollich, Corey, Hurley & Heilman, 2001).

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 6)

- Η Kimura (1961), Καναδή ψυχολόγος, ανακάλυψε τις «δοκιμασίες διχωτικής ακοής» που παρουσίαζαν δυο διαφορετικές συλλαβές (όπως «μπα» και « ντα») ταυτόχρονα, αλλά διαχωρισμένα, δηλαδή διαφορετική συλλαβή σε κάθε αυτί.
- Από την άλλη, η καθυστερημένη ακουστική ανατροφοδότηση μπορεί να παραγάγει τεχνητά τραυλισμό σε τυπικούς ομιλητές (Black, 1951. Lee, 1951).

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (4 από 6)

- Κάποια συστήματα ενίσχυσης της αισθητηριακής ανατροφοδότησης που χρησιμοποιούνται (π.χ. το SpeechEasy) είναι πιο αποτελεσματικά σε κάποια άτομα με τραυλισμό και όχι σε άλλα. (Foundas, et. al., 2004; Pollard, et al., 2009)
- Ο Van Riper (1971, σελ. 404; 1982, σελ. 415) περιέγραψε αυτό το φαινόμενο ως «...*μια παροδική διακοπή του ταυτόχρονου και διαδοχικού προγραμματισμού των μυϊκών κινήσεων....*»

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (5 από 6)

- Επιπλέον, ο σύνθετος κινητικός συντονισμός, όπως οι διαδοχικές κινήσεις των δακτύλων, φαίνεται ότι σχεδιάζεται και οργανώνεται σε περιοχές του εγκεφάλου, όπως είναι η συμπληρωματική κινητική περιοχή (ΣΚΠ) που επίσης συμμετέχει στις διαδοχικές αρθρωτικές κινήσεις της ομιλίας (Goldberg, 1985).

Αισθητικοκινητικοί Παράγοντες Επιρροής (6 από 6)

- Αυτό συμφωνεί με μια μελέτη στην οποία παιδιά χτυπούσαν παλαμάκια, η οποία έδειξε ότι η υποομάδα των παιδιών με τραυλισμό είχε μεγάλη αστάθεια σε σύγκριση με τα παιδιά χωρίς τραυλισμό, όταν χτυπούσαν με έναν συγκεκριμένο ρυθμό (Olander, Smith & Zeleznik, 2010).

Γλωσσικοί Παράγοντες Επιρροής

Γλωσσικοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 3)

- Οι ερευνητές φέρνουν το γεγονός ότι ο τραυλισμός αρχίζει συνήθως την ίδια ακριβώς περίοδο που η ανάπτυξη της γλώσσας κορυφώνεται (Bloodstein & Ratner, 2008).
- Μάλιστα, οι Yairi και Ambrose (2005) επεσήμαναν ότι σε ποσοστό άνω του 50% του δείγματος των παιδιών με τραυλισμό, οι γονείς τους ανέφεραν ότι η έναρξη του τραυλισμού ταυτίζεται με μια απότομη έκρηξη στη γλωσσική τους ανάπτυξη.

Γλωσσικοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 3)

- Το τελικό αποτέλεσμα τέτοιων δυσκολιών είναι, μπορούμε να υποθέσουμε, η διακοπή της ευχερούς έναρξης και / ή διατήρησης της ομιλίας - λόγου που κατά κανόνα χαρακτηρίζεται από την παραγωγή δυσρυθμιών (π.χ. αναθεωρήσεις, δισταγμοί)» (Ntourou, Conture & Lipsey, 2011, σελ. 174-175).

Γλωσσικοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 3)

- Η τρίτη επίδραση της γλώσσας στον τραυλισμό, η γλωσσική πολυπλοκότητα, φαίνεται ότι επηρεάζει τον αισθητικοκινητικό έλεγχο της ομιλίας κατά τρόπο που πυροδοτεί την εκδήλωση τραυλισμού λεπτό προς λεπτό.
- Οι έρευνες έχουν εντοπίσει ότι τα άτομα με τραυλισμό, ενήλικες ή παιδιά, είναι πιθανότερο να τραυλίσουν όταν παράγουν μεγαλύτερα ή γλωσσικά πιο πολύπλοκα εκφωνήματα.

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 6)

- Πρόσφατα, οι Bloodstein και Ratner (2008) εξέτασαν πάνω από δώδεκα μελέτες που συνέκριναν τα άτομα με τραυλισμό και τα άτομα χωρίς τραυλισμό σε διάφορες μετρήσεις άγχους και βρήκαν ότι πάνω από τις μισές μελέτες δεν εντόπισαν καμιά διαφορά.

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 6)

- Φαίνεται ότι κάποια παιδιά έχουν γεννηθεί με ευαίσθητη ή συνεσταλμένη ιδιοσυγκρασία και έχουν την τάση να αντιδρούν σε καινούριους ανθρώπους και νέες καταστάσεις με αυξημένη μυϊκή ένταση και σωματικές εκδηλώσεις άγχους (Kagan, Reznick & Snidman, 1987).

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 6)

- Στο παράδειγμα των Bruten και Shoemaker, κάποιοι συγγραφείς υπέθεσαν ότι αυτό το είδος της αντιδραστικής ιδιοσυγκρασίας θα μπορούσε πιθανόν να βοηθήσει στην καλύτερη κατανόηση της φύσης του τραυλισμού (π.χ. Bloodstein, 1987, 1995; Bloodstein & Ratner, 2008; Conture, 1991; Guitar, 1997, 1998, 2000; Peters & Guitar, 1991; Walden, et al., 2012).

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (4 από 6)

- Ο έλεγχος του συναισθήματος είναι μια λειτουργία που συνδέεται με την ημισφαιρική πλευρίωση (Kinsbourne, 1989; Kinsbourne & Bemporad, 1984).
- Μελέτες της ηλεκτρικής δραστηριότητας στον εγκέφαλο, υποδεικνύουν ότι άτομα με ευαίσθητη ιδιοσυγκρασία έχουν δεξιά ημισφαιρική επικράτηση για συμπεριφορές που εδράζονται στα αισθήματα (Ahern & Schwartz, 1985; Calkins & Fox, 1994).

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (5 από 6)

- Εγκεφαλοαπεικονιστικές μελέτες έδειξαν ότι κατά τη διάρκεια που τραυλίζει κάποιος υπάρχει εκτεταμένη δραστηριότητα σε μια περιοχή του εγκεφάλου που ονομάζεται δεξιά νήσος (Fox, 2003) και τον πρόσθιο φλοιό του προσαγωγίου (Braun, et al., 1997; Braun, et al., 1997; De Nil, et al., 2000).
- Και οι δυο αυτές περιοχές έχουν ισχυρή σύνδεση με την αμυγδαλή (Allman, et al., 2001; Habib, et al., 1995) που είναι σημαντική δομή για την εκμάθηση του φόβου (LeDoux, 2002).

Συναισθηματικοί Παράγοντες Επιρροής (6 από 6)

- Κάποιες πλευρές μιας ενοποιημένης θεώρησης του τραυλισμού και των συναισθημάτων προτείνονται στη θεωρία της Walden et al. (2012). Παρόλο που η άποψή τους («μοντέλο διπλής προδιάθεσης-έντασης», dual diathesis- stressor model of stuttering) ενσωματώνει μεταβλητές που σχετίζονται τόσο με τα συναισθήματα όσο και με το λόγο - ομιλία, εγώ θα περιγράψω μόνο τις υποθέσεις που κάνουν σε σχέση με τα συναισθήματα.

ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

ανοιτά μαθήματα
opencourses

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 6)

- Τα στοιχεία για τη δράση αναπτυξιακών παραγόντων προκύπτουν από το γεγονός ότι σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις η έναρξη του τραυλισμού συμπίπτει με την ταχύτατη ανάπτυξη των παιδιών που συντελείται κατά την προσχολική περίοδο (Andrews et al., 1983; Wingate, 1983).

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 6)

- Αντιθέτως, αν οι ενέργειες είναι παρεμφερείς, όπως το να τρίβεις το στομάχι σου τη στιγμή που χαϊδεύεις το κεφάλι σου, υπάρχει μεγαλύτερη παρεμβολή ανάμεσά τους (Kinsbourne & Hicks, 1978).
- Το πρόβλημα με το μοίρασμα των δυνάμεων είναι πιο έντονο στα παιδιά, διότι το ανώριμο νευρικό τους σύστημα έχει μικρότερη ικανότητα επεξεργασίας για κατανομή (Hiscock & Kinsbourne, 1977, 1980).

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 6)

- Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο τραυλισμός ξεκινά στην ηλικία των 2 έως 4 ετών, σε μια περίοδο δηλαδή, όπου τα παιδιά κατακτούν νέους ήχους και μαθαίνουν διαρκώς νέες λέξεις (Bloodstein & Ratner, 2008).
- Οι Yairi & Ambrose (2005) τονίζουν ότι πολλοί συγγραφείς υποστηρίζουν ότι όταν ο τραυλισμός ξεκινά πριν την ηλικία των 3 ετών, η έναρξή του συμπίπτει με *«ποσοτικές και ποιοτικές εξελίξεις στην άρθρωση, τη φωνολογία, τη μορφολογία και τη σύνταξη του παιδιού»* (σελ.47).

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (4 από 6)

- Μια από αυτές είναι ότι η ανωριμότητα στη γλωσσική ανάπτυξη μπορεί να συνδέεται με τραυλισμό, επειδή τα παιδιά με γλωσσική ανωριμότητα μπορεί να απογοητεύονται στην προσπάθειά τους να μιλήσουν, να αναπτύσσουν φοβία για την ομιλία και συνεπώς να τραυλίζουν ως μια προληπτική αντίδραση αποφυγής (Bloodstein & Ratner, 2008).

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (5 από 6)

- Η έρευνα των Ezrati-Vanacour, Platzky και Yairi (2001) είναι πολύ σημαντική γιατί ασχολείται με αυτό ακριβώς το θέμα και πιο συγκεκριμένα με το γεγονός ότι κάποια από τα συμπεράσματα που βγάζουν τα παιδιά που τραυλίζουν προέρχονται από τις αντιδράσεις άλλων παιδιών στην ομιλία τους.

Αναπτυξιακοί Παράγοντες Επιρροής (6 από 6)

- Παρόλο που αυτή η διαδικασία δεν είναι πλήρως κατανοητή, ο Jerome Kagan παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα περιγραφή της στο βιβλίο του *The Second Year* (1981). Σε ένα σχετικό παράδειγμα, ο Kagan προτείνει ότι οι αυτοδιορθώσεις που κάνει ένα παιδί στην ομιλία του είναι ενδείξεις αυτεπίγνωσης.

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 5)

- Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ότι σε κάποιες περιπτώσεις η υπερβολική ευαισθησία ενός παιδιού στην ανησυχία των γονιών του και η αυξανόμενη ένταση που προκύπτει ως αντίδραση στη δυσρυθμία της ομιλίας του, αποτελούν δύο στοιχεία μιας συνολικά ευάλωτης ιδιοσυγκρασίας που συχνά βρίσκουμε σε παιδιά που τραυλίζουν (Anderson, et al., 2003; Karrass et al., 2006; Oyler & Ramig, 1995), και η οποία μπορεί να κληρονομείται.

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 5)

- Ο Van Riper (1973) εξέφρασε την παραπάνω άποψη με τα εξής λόγια:

«ο τραυλισμός συνήθως ξεκινά ακριβώς εκείνη τη στιγμή που παρατηρείται μεγάλη πρόοδος στον σχηματισμό προτάσεων και είναι εύλογο ότι όταν τα πρότυπα ομιλίας που παρέχουν οι γονείς και τα αδέρφια ενός παιδιού είναι πολύ δύσκολα για να τα ακολουθήσει το ίδιο, κάποιος δισταγμός θα προκόψει» (σελ.381).

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 5)

- Ο Starkweather (1987) για παράδειγμα, έγραψε:

«όλα τα παιδιά παρουσιάζουν περισσότερη δυσχέρεια στη ροή της ομιλίας τους σε περιόδους με ένταση- όταν μετακομίζουν ή αλλάζουν σχολείο, όταν οι γονείς τους χωρίζουν, ή μετά την απώλεια ενός μέλους της οικογένειας» (σελ. 146-147).

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής (4 από 5)

- Οι Johnson et al. (1959) εντόπισαν τις παρακάτω καταστάσεις ως μερικές από τις 16 συνολικά στις οποίες οι γονείς παρατήρησαν τον τραυλισμό των παιδιών τους για πρώτη φορά: (α) αλλαγή του φυσικού περιβάλλοντος του παιδιού (π.χ. μετακόμιση σε νέο σπίτι), (β) ασθένεια του παιδιού, (γ) γνώση του παιδιού ότι η μητέρα του είναι έγκυος, (δ) ερχομός ενός μωρού.

Περιβαλλοντικοί Παράγοντες Επιρροής (5 από 5)

- Ο Van Riper(1982) σε συζήτηση για την έναρξη του τραυλισμού, αναγνώρισε ότι πολλές μελέτες δε βρήκαν σημαντικές διαφορές στην ποσότητα των συναισθηματικών συγκρούσεων στις οικογένειες παιδιών που ανέπτυξαν τραυλισμό σε σχέση με αυτά που δεν ανέπτυξαν.

«Παρόλα αυτά, έχουμε μελετήσει ατομικές περιπτώσεις στις οποίες ο τραυλισμός φαίνεται ότι προκλήθηκε από τέτοιες συγκρούσεις και μας είναι δύσκολο να αγνοήσουμε αυτές τις εμπειρίες» (σελ.79).

Μαθησιακοί Παράγοντες Επιρροής

Μαθησιακοί Παράγοντες Επιρροής (1 από 3)

- Μια εξαιρετική θεωρητική περιγραφή της κλασικής εξαρτημένης μάθησης και του τραυλισμού έχει παρουσιαστεί από τον Eugene Brutten, έναν λογοθεραπευτή και τον Donald Shoemaker, ψυχολόγο, που συνεργάστηκαν στο Πανεπιστήμιο του Southern Illinois (Brutten & Shoemaker, 1967). Υπέθεσαν λοιπόν ότι τα πρώτα συμπτώματα του τραυλισμού (κυρίως οι επαναλήψεις) είναι αποτέλεσμα της γνωστικής και κινητικής αποδιοργάνωσης που συμβαίνει όταν η αγωνία του παιδιού εξαρτάται από την ομιλία του.

Μαθησιακοί Παράγοντες Επιρροής (2 από 3)

- Ο Van Riper (1973) άνοιξε νέους δρόμους στη θεραπεία με τη χρήση μιας ήπιας αυτοτιμωρίας σε ενήλικες που τραυλίζουν, ακολουθώντας μια διαδικασία που λέγεται «ματαίωση». Εκπαίδευε τους θεραπευόμενους του να σταματούν την ομιλία τους αμέσως μόλις παρουσίαζαν ένα έντονο επεισόδιο τραυλισμού και τότε, μέσα στη σιωπή, να οργανώνουν έναν πιο εύκολο και ήρεμο τρόπο εκφοράς της λέξης με τραυλισμό.

Μαθησιακοί Παράγοντες Επιρροής (3 από 3)

- Ο Van Riper (1973) άνοιξε νέους δρόμους στη θεραπεία με τη χρήση μιας ήπιας αυτοτιμωρίας σε ενήλικες που τραυλίζουν, ακολουθώντας μια διαδικασία που λέγεται «ματαίωση». Εκπαίδευε τους θεραπευόμενους του να σταματούν την ομιλία τους αμέσως μόλις παρουσίαζαν ένα έντονο επεισόδιο τραυλισμού και τότε, μέσα στη σιωπή, να οργανώνουν έναν πιο εύκολο και ήρεμο τρόπο εκφοράς της λέξης με τραυλισμό.

Βιβλιογραφία (1 από 7)

- Anderson, J., Pellowski, M., Conture, E., & Kelly, E. (2003). Temperamental characteristics of young children who stutter. *Journal of Speech, Language and Hearing Research, 46*, 1221-1233.
- Andrews, G., Hoddinott, S., Craig, A., Howie, P. M., Feyer, A.-M., & Neilson, M. D. (1983). Stuttering: A review of research findings and theories circa 1982. *Journal of Speech and Hearing Disorders, 48*, 226-246.
- Ahern, G. L., & Schwartz, G. E. (1985). Differential lateralization for positive and negative emotion in the human brain: EEG spectral analysis. *Neuropsychologia, 23(6)*, 745-755.
- Allman, J. M., Hakeem, A., Erwin, J. M., Nimchinsky, E., & Hof, P. (2001). The anterior cingulate cortex: The evolution of an interface between emotion and cognition. *Annals of the New York Academy of Sciences, 935*, 107-117.
- Beal, D. S., Graeco, V. L., Lafaille, S. J., & De Nil, L. F. (2007). Voxel-based morphometry of auditory and speech-related cortex in stutterers. *Neuroreport, 18(12)*, 1257-1260.
- Black, J. W. (1951). The effect of delayed side-tone upon vocal rate and intensity. *Journal of Speech Disorders, 16(1)*, 56-60.
- Bloodstein, O. (1987). *A handbook on stuttering (4th ed.)*. Chicago: National Easter Seal Society.
- Bloodstein, O. (1995). *A handbook on stuttering (5th ed.)*. San Diego, CA: Singular.
- Bloodstein, O., & Ratner, N. B. (2008). *A handbook on stuttering (6th ed.)*. Clifton Park, NY: Thomson Delmar Learning.

Βιβλιογραφία (2 από 7)

- Braun, A. R., Varga, M., Stager, S., Schulz, G., Selbie, S., Maisog, J. M., et al. (1997). Atypical lateralization of hemispherical activity in developmental stuttering: An H₂ (15) O positron emission tomography study. In W. Hulstijn, H. F. M. Peters, & P. H. H. M. van Lieshout (Eds.), *Speech production: Motor control, brain research and fluency disorders* (pp. 279-292). Amsterdam: Elsevier.
- Brown, S., Ingham, R. J., Ingham, J. C., Laird, A. R., & Fox, P. T. (2005). Stuttered and fluent speech production: An ALE meta-analysis of functional neuroimaging studies. *Human Brain Mapping, 25*(1), 105-117.
- Brutten, G. J., & Shoemaker, D. (1967). *The modification of stuttering*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Calkins, S. (1994). Origins and outcomes of individual differences in emotion regulation. In N. A. Fox, & J. Campos (Eds.), *The development of emotional regulation: Biological and behavioral considerations*. Chicago: Society for Research in Child Development.
- Chang, S.-E., Erickson, K., Ambrose, N. G., Hasegawa-Johnson, M., & Ludlow, C. L. (2008). Brain anatomy differences in childhood stuttering. *Neuroimage, 39*(3), 1333-1344.
- Conture, E. G. (1991). Young stutterers' speech production. In H.M. Peters, W. Hulstijn, & C. W. Starkweather (Eds.), *Speech motor control and stuttering* (pp. 365-384). Amsterdam: Excerpta Medica.
- Cykowski, M. D., Fox, P. T., Ingham, R. J., Ingham, J. C., & Robin, D. A. (2010). A study of the reproducibility and etiology of diffusion anisotropy differences in developmental stuttering: A potential role for impaired myelination. *Neuroimage, 52*(4), 1495-1504.

Βιβλιογραφία (3 από 7)

- Felsenfeld, S. (1997). Epidemiology and genetics of stuttering. In R. Curlee, and G. Siegel (Eds), *The Nature and Treatment of Stuttering: New Directions* (ed 2). Boston: Allyn & Bacon, pp 3-23.
- De Nil, L.F., Kroll, R.M., Kapur, S., and Houle, S. (2000). A positron emission tomography study of silent and oral single word reading in stuttering and nonstuttering adults. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, 43:1038-1053.
- Ezrati-Vanacour, R., Platzky, R., & Yairi, E. (2001). The young child's awareness of stuttering-like disfluencies. *Journal of Speech, Language and Hearing Research*, 44(2), 368-380.
- Foundas, A.L., Bollich, A.M., Corey, D.M., Hurley, M., and Heilman, K.M. (2001). Anomalous anatomy of speech-language areas in adults with persistent developmental stuttering. *Neurology*, 57:207-215.
- Foundas, A. L., Bollich, A. M., Feldman, J., Corey, D. M., Hurley, M., Lemen, L. C., & Heilman, K. M. (2004). Aberrant auditory processing and atypical planum temporale in developmental stuttering. *Neurology*, 63(9), 1640-1646.
- Fox, P. T. (2003). Brain imaging in stuttering: Where next? *Journal of Fluency Disorders*, 28(4), 265-272.
- Goldberg, G. (1985). Supplementary motor area structure and function: Review and hypothesis. *Behavioral and Brain Sciences*, 8, 567-616.
- Guitar, B. (1997). Therapy for children's stuttering and emotions. In R.F. Curlee, and G.M. Siegel (Eds), *Nature and Treatment of Stuttering: New Directions* (ed 2). Boston: Allyn & Bacon, pp 280-291.

Βιβλιογραφία (4 από 7)

- Guitar, B. (1998). *Stuttering: An integrated approach to its nature and treatment (2nd ed.)*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Guitar, B. (2000). Emotions, temperament and stuttering: Some possible relationships. *Paper presented at the Fifth Oxford Disfluency Conference, Oxford, UK.*
- Hiscock, M., & Kinsbourne, M. (1977). Selective listening asymmetry in preschool children. *Developmental Psychology, 13*, 217-224.
- Hiscock, M., & Kinsbourne, M. (1980). Asymmetry of verbal- manual time sharing in children: A follow-up study. *Neuropsychologia, 18*, 151-162.
- Mutism and auditory agnosia due to bilateral insular damage: Role of the insula in human communication. *Neuropsychologia, 33(3)*, 327-333.
- James, W. (1890). *The principles of psychology*. New York: Holt & Co.
- Johnson, W., & Associates. (1959). *The onset of stuttering*. Minneapolis, MN: University of Minnesota Press.
- Kagan, J., Reznick, J. S., & Snidman, N. (1987). The physiology and psychology of behavioral inhibition in children. *Child Development, 58*, 1459-1473.
- Kang, C., Riazuddin, S., Mundorf, J., Krasnewich, D., Friedman, P., Mulliken, et al. (2010). Mutations in the lysosomal enzyme-targeting pathway and persistent stuttering. *New England Journal of Medicine, 362(8)*, 677-685.

Βιβλιογραφία (5 από 7)

- Karrass, J., Walden, T. A., Conture, E. G., Graham, C. G., Arnold, H. S., & Hartfield, K. N. (2006). Relation of emotional reactivity and regulation to childhood stuttering. *Journal of Communication Disorders, 32*, 402-23.
- Karlin, I. W. (1947). A psychosomatic theory of stuttering. *Journal of Speech Disorders, 12*(3), 319-322.
- Kidd, K. K. (1984). Stuttering as a genetic disorder. In R. F. Curlee, & W. H. Perkins (Eds.), *Nature and Treatment of Stuttering: New Directions (pp. 149-169)*. San Diego, CA: College-Hill Press.
- Kimura, D. (1961). Cerebral dominance and the perception of verbal stimuli. *Canadian Journal of Psychology, 15*:166-177.
- Lee, B. S. (1951). The artificial stutter. *Journal of Speech and Hearing Disorders, 16*, 53-55.
- Kinsboume, M. (1989). A model of adaptive behavior related to cerebral participation in emotional control. In G. Gianotti, & C. Caltagirone (Eds.), *Emotions and the Dual Brain*. New York: Springer-Verlag.
- Kinsboume, M., & Bemporad, E. (1984). Lateralization of emotion: A model and the evidence. In N. Fox, & R. Davidson (Eds.), *The Psychology of Affective Development Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates*.
- Kinsboume, M., and Hicks, R. (1978). Functional cerebral space: A model for overflow, transfer and interference effects in human performance: A tutorial review. In M. Kinsboume (Ed), *Asymmetrical Function of the Brain*. Cambridge, UK: Cambridge University Press, pp 345-362.

Βιβλιογραφία (6 από 7)

- LeDoux, J. E. (2002). *Synaptic self: How our brains become who we are*. New York: Viking.
- Ntourou, K., Conture, E. G., & Lipsey, M. W. (2011). Language abilities of children who stutter: A meta-analytical review. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 20(3), 163-179.
- Olander, L., Smith, A., & Zelaznik, H. N. (2010). Evidence that a motor timing deficit is a factor in the development of stuttering. *Journal of Speech Language and Hearing Research*, 53, 876-886.
- Oyler, M. E., & Ramig, P. R. (1995, December). Vulnerability in stuttering children. *Paper presented at the Annual Convention of the American Speech-Language-Hearing Association*, Orlando, FL.
- Peters, T. J., & Guitar, B. (1991). *Stuttering: An integrated approach to its nature and treatment*. Baltimore: Williams & Wilkins.
- Starkweather, C. W. (1987). *Fluency and stuttering*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Van Riper, C. (1971). *The nature of stuttering*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Van Riper, C. (1973). *The treatment of stuttering*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Van Riper, C. (1982). *The Nature of Stuttering (ed 2)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Walden, T. A., Frankel, C. B., Buhr, A. P., Johnson, K. N., Conture, E. G., & Karrass JM. (2012). Dual diathesis-stressor model of emotional and linguistic contributions to developmental stuttering. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 40(4), 633-644.

Βιβλιογραφία (7 από 7)

- Watkins, K. E., Smith, S. M., Davis, S., & Howell, P. (2008). Structural and functional abnormalities of the motor system in developmental stuttering. *Brain, 131*(Pt. 1), 50-59.
- Wingate, M. E. (1983). Speaking unassisted: Comments on a paper by Andrews et al. *Journal of Speech and Hearing Disorders, 48*, 255-263.
- Yairi, E., & Ambrose, N. G. (1996). Disfluent speech in early childhood stuttering. *Unpublished manuscript. Stuttering Research Project*. University of Illinois, IL.
- Yairi, E., & Ambrose, N. G. (2005). *Early childhood stuttering: For clinicians by clinicians*. Austin, TX: Pro-Ed.

Σημείωμα Αναφοράς

Νησιώτη Μ. (2015). Διαταραχές της Ροής - Τραυλισμός. ΤΕΙ Ηπείρου. Διαθέσιμο από: τη δικτυακή διεύθυνση:
<http://eclass.teiep.gr/courses/LOGO130/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 Διεθνές [1] ή μεταγενέστερη. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, Διαγράμματα κλπ., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.el>

Τέλος Ενότητας

Επεξεργασία: Ταφιάδης Διονύσιος
Ιωάννινα, 2015

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Σημειώματα

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη Δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

Τέλος Ενότητας

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης